

Tots els alcaldes de Catalunya han de posar el màxim interès a fer complir la mobilització

Actualment hi ha 350.000 refugiats en terres catalanes i se n'esperen 200.000 més

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, ha rebut aquest matí els periodistes al seu despatx oficial i els ha manifestat que aprofitava l'ocasió de saludar la Premsa i pregar-los que estimulassin l'opinió pública per tal que prestés la necessària atenció i col·laboració a les ordres referents a la mobilització.

—M'adreço —ha afegit— especialment a tots els alcaldes de Catalunya, puix que és llur deure fer complir les disposicions legals i exercir amb tota eficàcia les ordres del Poder públic, per la qual cosa no han de tolerar ni deuen admetre les recomanacions de cap mena. Els alcaldes han d'ésser uns actius col·laboradors del Govern; atò no dir que han de perseguir els emboscats, fer complir les ordres d'incorporació, prohibir el contraban, no permetre que en llur territori municipal es falti a la llei, i així el conseller de Governació els ajudarà en llurs drets.

També prego a tothom estreta col·laboració i esperit de sacrifici per a resoldre el problema dels refugiats a Catalunya.

És un problema —ha continuat dient— que està estudiant a Jons. Catalunya té actualment 350.000 refugiats i s'annuncia l'arribada de 200.000 més.

Els nostres establiments d'assistència i hospitals acullen més gent de fora que els nascuts a Catalunya. Així, per exemple, dels 3.707 malalts que hi ha als hospitals ci-

L'autèntica joventut

Les victòries de l'aviació republicana ens enorgulleixen i enorgulleixen qualsevol altre país.

Arma autènticament jove, l'aviació porta tot l'esperit de l'Espanya que estem forjant. Damunt de les ales republicanes avança triomfant la victòria.

Més endavant, quan les gestes de la guerra civil espanyola siguin matèria d'interpretació artística, l'aviador es dreçarà amb les proporcions llegendàries d'un heroi. Els poetes nous cantaran l'epopeia de les ales del poble, fusió perfecta dels progressos mecànics i del coratge humà.

Els aviadors republicans són la flor de la joventut ibèrica. Joves, juvenils, l'edat de les il·lusions s'ha convertit per a ells en l'edat de les grans il·lusions, car una il·lusió gran, inigualable, és la d'oferir una victòria diària a la pàtria.

Els aviadors senten la febre del rècord —trecze enemics tombats abans d'ahir, dotze ahir... en una com- petició esportiva que la mort,

tothora a l'aguait, magnifica. Morir en l'aire és, per als aviadors nostres, una fermanda d'immortalitat. Com que ho saben, cap d'ells no defuig el combat amb la mort. I ho fan simplement, amb la tranquil·litat de l'home que compleix un deure.

I, quan el cel de la península és tan resplendent de la glòria que hi escampen les ales i els cors dels aviadors republicans, quina repulsió no fa girar la vista ran de terra —i tan a ran de terra!— i veure com alguns "joves" defugen el compliment de les seves obligacions ciutadanes, s'enfonsen, covardament, en la fosca de la deserció i es tanquen, darrera seu, d'una manera definitiva, les portes de la pàtria!

Sortosament per a Catalunya el nombre d'aquests seus fills indignes és reduïssim. Però per a contrastar més llur baixesa moral, per a fer més evident la seva infima categoria humana, hem volgut assemtar-los a remolc dels elogis que ens mereixen els aviadors, joventut autèntica de la República.

Conspiració contra FRANCO?

Fins ara, però, no hi ha confirmació

Londres, 14. — Comuniquen de Gibraltar a l'Agència Reuter que diversos viatgers procedents de Sevilla afirmen que s'ha descobert una conspiració contra Franco. Hi ha alguns afegits.

El corresponent afegeix que fins ara no ha pogut obtenir cap confirmació.

EDEN i CHAMBERLAIN han parlat durant dues hores

El ministre d'A.E. ha soltès al "premier" el pla que serà soltès al Comitè de no intervenció

Londres, 14. — Ahir a la tarda Eden va entrevistar amb Chamberlain durant dues hores. Sembla cert que el ministre d'Afers Estrangers va sotmetre al cap del Govern el pla que avui serà soltès als 27 membres del Comitè de no intervenció.

Aquest projecte serà examinat avui pel Gabinet, a la seva reunió ordinària.

El Govern alemany ha fet tot el possible per a enganyar l'opinió pública

Versalles, 14. — A presència de nombrosos delegats, tingué lloc la sessió de clausura del 20è Congrés de l'Associació general de mutilats de guerra. Abans de separar-se els congressistes votaren una resolució enaminada a saciar als ex-combatents alemanys sobre les veritables intencions del Govern francès en permetre la supressió del control a la frontera franco-espanyola, ja que el Govern alemany ha fet tot el possible per enganyar l'opinió pública publicant comunicats falsos que no reflecteixen la veritable realitat de la situació.

Ha quedat demostrada la superioritat dels aviadors i combatents republicans, diu «Politica»

Madrid, 14. — «Politica» en la seva impressió diària dels fronts, diu: «El aviador republicà, repulsió en el dia d'ahir, els gloriosos èxits dels guerrers actius sense descans durant tota la jornada. Bombardeigs, reconeixements, combats aëris. Sempre enemic de l'opinió pública indecisió dels combatents que des de terra seguien apassionats les incidències de la lluita que es desenrotllava a l'aire. El resultat de tots aquests combats no pot ésser més feliç per als nostres pilots. En tots ells queda ben patent la superioritat dels aviadors i els combatents republicans. Sol en ocasions extremes foren aco- pats els combats pels traidors; però quan així ocorregué la victòria correspongué sempre als lleials i al final del dia dotze aparèlls facciosos han estat abatuts mentre nosaltres sofírem la baixa de dos. En dos dels avions enemics porta perduts vint-i-cinc aparèlls.

Els facciosos seguien contran- tament en el dia d'ahir, continuant en la seva intenció de reconquistar Vil·lanova del Pardiller; però les nostres posicions del dit sector estan ja suficientment consolidades i tant els

«LA SITUACIO ES TIVANT. XINA ES VEURA OBLIGADA A DEFENSAR-SE CONTRA L'AGRESSIO JAPONESA», HA DECLARAT WANG

PEQUIN, BOMBARDEJAT
Londres, 14. — Comuniquen de Pequín a l'Agència Reuter que, poc després de mitja nit d'ahir començà un terrible bombardeig de la ciutat, al qual derivà, després de llarga estona, damunt les cases properes al sector Sud de la muralla de la ciutat.

Pequín, 14. — Les ambaixades estrangeres han advertit als subdits de llurs respectius països que residixen a extramurs, que es traslladïn a l'interior de la ciutat, actualment gairebé del tot isolada en aïlló que es refereix als transports civils.

LA POSICIO DEL JAPO
Tòquio, 14. — El ministre de la Guerra ha anunciat al Consell del Gabinet que les tropes xineses han evacuat Papatxan, d'acord amb el compromís proposat per les autoritats militars xineses.

De totes maneres, s'annuncia que la guarnició nipona està alerta. El Gabinet nipó està fermament decidit a mantenir la decisió del Consell de Gabinet del dia 11 del mes corrent, o sigui:

1. Reforçar la guarnició a Xina.
2. Continuar les converses amb les autoritats xineses locals, a l'objecte de liquidar l'incident.

ANGLATERRA, FRANÇA I ELS ESTATS UNITS INTERVINDRAN?
Londres, 14. — El criteri més generalitzat als cercles polítics i diplomàtics d'aquesta capital amb referència a l'actual situació d'Extrem Orient, és que si la situació altra vegada s'agreués el Govern anglès es posaria immediatament en contacte amb els dels Estats Units i França, a l'objecte de realitzar gestions que culminessin en una intervenció encarrilada a aconseguir el manteniment de la pau.

RETORN A LA CIUTAT
Pequín, 14. — Comunica l'Agència Reuter que totes les ambaixades i legacions estrangeres han llançat una crida a llurs subdits els quals resideixen fora de la ciutat, per tal d'invitar-los a retornar-hi.

La ciutat es troba ara gairebé del tot aïllada.

«FEM TOTS ELS ESFORÇOS PER A SALVAGUARDAR LA PAU», HA DECLARAT L'AMBAIXADOR XINÈS
Washington, 14. — L'ambaixador de Xina, Wang, s'ha entrevistat durant vint minuts amb el secretari d'Estat, Cordell Hull, sobre la situació a Xina del Nord.

Després ha declarat als periodistes:

—La situació es tivant però Xina fa tots els esforços per a salvaguardar la pau. Amb tot es veurà obligada a defensar-se contra l'agressió japonesa.

Als cercles diplomàtics se nota un moviment a favor de la intervenció prop dels governs xinès i japonès.

El Departament d'Estat, però, no dona la impressió que canviï la seva actitud d'expectativa, adoptada d'ençà del començament del conflicte.

Els delinqüents ahir als banys foren més de 400

Fet un recompte dels indocumentats delinqüents ahir als banys de Barcelona, s'ha comprovat que el nombre d'aquests s'eleva a més de quatre-cents.

Cal posar de relleu la favorable reacció dels ciutadans davant d'aquesta tasca de netejament de la ciutat. Com una dada demostrativa, hom pot citar el fet que la força pública fou calorosament ovacionada pels obrers dels tallers «Nuevo Vulcan», en passar per les proximitats d'aquest taller, després de portar a cap les esmentades detencions.

Accions de descoberta al camp enemic

COMUNICAT DEL MATI DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Una patrulla de les nostres forces ha efectuat una descoberta sobre Las Salinas on ha sorprès l'enemic i li ha causat bastants baixes vistes, sense conseqüències per la nostra banda. Una patrulla enemiga ha intentat infiltrar-se entre Pina i La Mejana, i ha estat rebutjada violentament per les nostres forces.

Als altres fronts, duels d'artilleria sense conseqüències.

OSSORIO GALLARDO VISITA EL CAP DEL GOVERN FRANCÉS

Paris, 14. — L'ambaixador d'Espanya en aquesta capital, senyor Ossorio i Gallardo, ha visitat el cap del Govern francès, senyor Chau-

Normalitat al nord d'Aragó

Els rebels volien apoderar-se de la central elèctrica que proporcionava energia a Bi bas

Due's d'artilleria als fronts asturians

Gijón, 14. — L'única activitat als fronts asturians ha anat a càrrec de l'artilleria havent de remarcar alguns duels.

Als sectors d'Oviedo i d'El Escampero, se passaren a les nostres files set soldats procedents de les línies enemigues.

PASSEN AL PATRIMONI ARTÍSTIC DE LA GENERALITAT UNES BELLES OBRES D'ART

Tenim notícia que l'edifici del Passeig de Pl i Margall, cantonada a Provença, en el qual la CNT havia instal·lat una exposició d'obres d'art incatades, i del qual darrerament s'havia apoderat el PSUC, serà retornat a l'esmentada entitat confederal.

En canvi les obres d'art en qüestió passaran al Patrimoni Artístic de la Generalitat.

Jaume Aiguader, a Madrid

Madrid, 14. — El ministre de Treball i Assistència Social ha estat a Madrid dos dies. L'acompanyava el director general de Treball i la secretaria general de C.C.E.A.R. Durant aquests dies ha rebut la visita de diversos funcionaris del Departament i de persones que, assabentades de la seva estada a la capital de la República, tractaren del problema relacionat amb el Departament que dirigex.

El senyor Aiguader va visitar diversos organismes d'assistència social, entre ells la delegació provincial d'aquest ram, la Fundació Santa Maria i altres, i ha quedat altament complagut de la visita.

També va celebrar diverses entrevistes amb persones que tenen relació amb el ministeri de Treball i Assistència Social a la població civil de Madrid.

EL DR. NEGRIN RETORNÀ A VALENCIA

Madrid, 14. — El cap del Govern, doctor Negrin, el qual ha romàs a Madrid dos dies acompanyat d'altres ministres, tornà a València ahir a la nit per tal de celebrar Consell de ministres en el dia d'avui a València.

RECORD!!!

San Francisco, 14. (Urgent.) — Els aviadors soviètics han batut definitivament el rècord del món de distància. Han sobrevolat San Francisco, i sense aterrar, han continuat el vol en direcció a San Diego.

San Francisco i, sense aterrar, segueix cap a San Diego

En el moment en què escrivim aquestes ratlles, l'aviador soviètic Grómov, el navegador Daniline i el radió Youmatzov han passat per la ciutat de San Francisco, després d'haver deixat batut el rècord de distància establert pels pilots francesos Codos i Rossi, i segueixen la seva marxa triomfal cap a San Diego de Califòrnia.

Sortits de Moscou, els aviadors soviètics han sobrevolat el Pol Nord i s'han dirigit a l'objectiu del seu raid: San Francisco de Califòrnia. Amb aquesta etapa, Grómov-Daniline-Youmatzov han cobert la distància de 9.605 quilòmetres, distància que és superior a la dels pilots francesos Codos i Rossi, en el trajecte París-Tòquio, de 9.104 quilòmetres.

Però l'A.N.T. 25, model igual al que empraren Tehkalov-Baidoukov-Belokov en el seu frustrat intent de fa un mes, preveient la possibilitat de poder sobrepassar aquesta distància rècord, vola més lluny encara, amb el propòsit d'atorar el món, amb una gesta no igualada, que difícilment serà superada.

L'A.N.T. 25, ultrapassarà la distància Moscou-Los Angeles?

El pilot Grómov té el títol d'Heroi de la Unió Soviètica pel fet que l'any 1936 va efectuar un vol de 12.411 quilòmetres en circuit tancat. Youmatzov posseeix ja el rècord d'altària amb 5.000 quilos de pes.

Miquel Grómov és un home gegant, puix que la seva alçada sobrepassa els dos metres. Daniline fa exactament dos metres.

Grómov té 38 anys. Fou el pilot dels vols d'assaig del «Máxim Gorki», a bord del qual es trobava quan la «edebac», i n'escapà casualment amb vida.

El navegador Serge Daniline és enginyer, director dels serveis de Navegació aèria de l'Institut Aeronàutic Soviètic. Ha escrit un interessant tractat sobre aviació.

El radiotelegrafista Andre Youmatzov és oficial de l'armada roja i gran amateur de la pintura.

El raid ha estat preparat d'acord amb el professor Schmidt, cap de la recent expedició polar, i amb la col·laboració de l'estació meteorològica flotant del Pol, que per ràdio ha facilitat detalls meteorològics de gran importància per als pilots. Aquesta estació està en contacte constant i directe amb l'avió durant el raid.

I per fi assenyalam com a detall demostratiu de la potencialitat i capacitat de l'aviació soviètica, que aquest raid serà el de prova definitiva per a l'establiment de la línia regular entre la U.R.S.S. i els EE. UU. d'Amèrica.

DAMUNT DEL LLAC GREAT BEAR
San Francisco (Califòrnia), 13. — S'ha captat el radiograma de l'avió de Grómov, en el qual diu que es troba damunt del llac Great Bear, a 1.400 milles del pol nord.

A 2.400 KILOMETRES DE SAN FRANCISCO
Seattle, 14. — A dos quarts de cinc d'ahir, a la tarda (hora anglesa), l'avió de Grómov es trobava a uns 2.400 quilòmetres de San Francisco.

PENSAVA D'ATERRAR A OAKLAND
Seattle, 14. — L'estació de T. S. F. ha anunciat a les 9'28 que els aviadors soviètics han sobrevolat Oakland.

GROMOV

al post de ràdio de l'Exèrcit que pensava d'aterrar aquest matí a Oakland.

A PUNT D'ENTRAR ALS ESTATS UNITS
Seattle, 14. — L'oficina militar de transmissions d'Alaska, rebé a les 5.35 de la tarda d'ahir, un missatge de l'avió transpolar soviètic «Ant. 25», en el qual missatge es diu que l'aparell es troba actualment al nord de la Colúmbia britànica.

Els tripulants creuen que franquejaran la frontera dels Estats Units dintre de sis hores.

ELS AVIADORS SOVIÈTICS ES DISPOSEN A ATERRAR A SAN DIEGO
San Francisco, 14. — A les set, els aviadors soviètics han fet saber a l'aeròdrom d'Oakland que possien prou combustible per a arribar a San Diego.

El consol soviètic Gokhman ha decidit traslladar-se en avió a San Diego per tal de rebre els seus compatriotes.

Seattle, 14. — La ràdio T. S. H. ha anunciat a les 9'28 que els aviadors soviètics han sobrevolat Oakland.

La commemoració del 19 de Juliol

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular es va celebrar una reunió, ahir, a la nit, dels representants dels partits i organitzacions antifascistes de Catalunya.

Aquesta reunió va tenir per objecte l'organització d'un ampli programa d'actes commemoratius de la data gloriosa del 19 de Juliol. Entre aquests actes figura una imponent manifestació que se celebrarà el diumenge proper, dia 18, a la qual haurà d'assistir tot el poble de Barcelona.

Per a l'organització dels diversos actes en projecte, ha quedat constituïda una comissió, integrada per representants de la U.G.T., de la C.N.T., del P.S.U., d'E. R. de O. i de les Joventuts.

Oportunament es donaran a conèixer al poble els detalls dels actes que s'hauran de celebrar.

Les operacions del Centre es desenrotllen d'acord amb els plans de l'alt comandament

EL PRIMER PAS HA ESTAT DONAT

Els «controladors» ja han abandonat els seus llocs d'observació a la frontera hispano-francesa. El Govern de París, d'acord amb la nota lliurada fa uns dies, quan el ple del Comitè de Londres estava reunit, ha donat per acabat el sistema del control en allò que l'afecta i mentre no s'arribi a una solució — que sigui realment una solució — de la situació creada. El primer pas cap al reconeixement internacional dels seus drets al Govern de la República ha estat donat.

En canvi, contrastant amb aquesta actitud neta i decidida, el Govern de Londres continua les gestions que li foren encarregades en la mateixa reunió del Comitè de no intervenció. I mentre les reunions de Mr. Eden es prossegueixen, el Foreign Office va col·leccionant les notes de Franco i del seu «govern» de Burgos. Cert, però, que Anthony Eden no ha contestat, ni sembla que, per ara, pensi contestar a cap d'aquestes notes, unes amenaçadores i d'altres quasi suplicants.

Les gestions d'Anglaterra — aquesta frase pren ja altres de frase feta — no tenen la perspectiva d'assolir cap èxit. El sistema de la no intervenció està ben mort. Voler fer-lo sobreviure als esdeveniments que l'han occit, és voler fer un miracle que ni Mr. Eden és capaç de fer.

Però, mentrestant, el temps passa. I d'aquest temps que l'escola els qui se n'aprofiten són Franco i els seus «generals». Potser no és això precisament el que es proposa el Ministre d'Afers Estrangers anglès; però el resultat és ben bé aquest.

I la cadena, que sembla interminable, de vacil·lacions i de dubtes, de «compromissos», que no componen res, es va allargant... De la mateixa manera que Alemanya i Itàlia s'han aprofitat d'aquest singular «mètode polític i diplomàtic», que d'un any ençà caracteritza Anglaterra, ara és el Japó qui pretén aprofitar-se'n.

Les febleses de les democràcies europees encoratgen els feixismes. I un dels tres Estats totalitaris més ambiciosos, el Japó, s'ha llançat també a la palestra. Després d'Hitler i de Mussolini, és el Micado el que provoca i aplica sense defallències la política del puny sobre la taula i del fet consumat.

Les constants provocacions nipones contra la URSS i la Xina arriben ara al seu punt més alt. Incident darrera incident. I quan un ja sembla resolt, n'esclata un altre. A les redaccions arriben simultàniament els telegrams que ens anuncien la solució d'un incident i el començament d'un nou fet bèl·lic.

Que probablement, aquesta vegada encara, la sang no arribarà a l'Oceà, sembla gairebé segur. Però que és un pas més i un llarg pas cap a la provocació definitiva, és també segur.

Les democràcies tenen una gran responsabilitat en aquesta situació que amenaça tot el món, tant a l'Orient asiàtic com a l'Occident europeu. Les seves febleses i les seves vacil·lacions es poden comptar en el primer lloc de les causes generadores.

Cal esperar — perquè l'esperança ens és indispensable per a l'entusiasme — que aquestes experiències no seran pas desaprofitades. Per ara, França — la França de sempre, la França recobrada — ja ha iniciat la rectificació. Què espera Anglaterra?

Madrid, 14. — Per allà a les onze de la nit, tornà al ministeri el cap de l'Exèrcit del Centre, general Miaja, el qual rebé la visita del ministre d'Obres Públiques i Comunicacions, senyor G. ner de los Rios.

El general Miaja, conversant amb els periodistes, es manifestà molt satisfet per la marxa de les operacions, que es realitzen d'acord amb els plans de l'alt comandament.

INTERESSANT!

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

Es fa avinent a totes les empreses industrials que tinguin sirenes, que en el termini de tres dies, a partir de la publicació d'aquesta nota, trametin a aquesta Junta de Defensa Passiva (Passeig Pi i Margall, núm. 116, primer), Secció d'Ordre i Enllaços, les dades següents:

Lloc on està instal·lada la indústria i carrers circumdants. Emplaçament de la sirena, potència (radi d'acció) i si funciona elèctricament, a vapor, o a mà.

Esperem l'estricta compliment d'aquesta Ordre, per ésser a profit de la causa antifeixista.

25 deportats republicans s'apoderaren del fortí de Villa Cisneros

Després tugioren a bord del vaixell "Viera y Clavijo" i arribaren a Dakar

Casablanca, 14. — Han arribat a aquest port, via València, vint-i-tres republicans espanyols, procedents de Dakar. Aquests republicans havien estat deportats a Villa Cisneros per les autoritats feixistes de Santa Cruz de Tenerife. A aquesta posició del desert africà, se'ls tenia sotmesos a un règim de terror veritablement criminal. Un procediment per a fer-los esgotar, segons han contat els mateixos, el d'obligar-los a caminar vint-i-cinc quilòmetres cada dia, a través de la sorra ardent i sota un sol de foc, per anar al lloc on treballaven en la construcció d'una carretera.

Alguns dels vigilants que els feixistes havien destacat a Villa Cisneros, en veure aquest tracte inhumà, començaren a donar-se compte del veritable significat del feixisme i fraternitzaren amb els presoners. Així feu cancebre a aquests l'esperança d'aprofitar-los per a una fugida. I planejaren l'escapada d'acord amb diversos d'aquests vigilants.

Gulats per Carles Pestana, cap d'Esquerra Republicana a Tenerife, un dia els presoners s'apoderaren del vaixell «Viera y Clavijo». Abans havien reduït la guarnició feixista — que era de 170 homes — i s'apoderaren del fortí, amb l'ajuda d'alguns sergents i per sorpresa.

Amb el vaixell esmentat es dirigiren els presoners alliberats i els guadianys que els havien ajudat, cap a Dakar. I d'aquí, amb l'ajuda del consolat espanyol, embarcaren cap a València.

En declaracions que han fet a la premsa, conten que a Tenerife els abusos dels feixistes ascendien a diversos centenars, i que entre els assassinats hi ha el governador civil i el seu secretari.

Han manifestat també que es posaran a disposició del Govern de la República perquè els envii a lluitar contra les forces feixistes.

ANGOLA, TERRA DE SOFRIMENT

La criminal obra colonitzadora del feixisme portuguès

Acabo de viure alguns anys a Angola. Després de la guerra, és a dir, als voltants de l'any 1925, el grup famós dels grans capitalistes mundials es llança a l'assalt de les terres colonials.

Americans, anglesos, belgues, alemanys, italians, francesos han enviat arreu missions amb la finalitat de crear noves empreses, naturalment per afers negocis quantiosos.

Angola els sembla lloc apropiat per a la seva voracitat. I ha estat per això que en pocs anys aquesta colònia portuguesa, parell pobre d'una metropoli sense mitjans, ha vist florir, en el seu sol riquíssim, una col·lecció superior d'organitzacions estrangeres, vingudes per «exploració».

Els negres han estat sempre sotmesos a la dura ferida dels negres, i ara encara no estan. El comerç de negres està en vigència i les grans concentracions es fan a Novo Redondo.

Jo he pogut constatar pels meus propis ulls el tracte de terror de què són objecte els negres, els quals són tractats a cops de «chicotte» (nervi d'hippopotam), o de «palmaria», instrument de tortura que els portuguesos fan servir per colpejar les mans dels esclaus. Als negres encara se'ls fa remar en galera per a traslladar les mercaderies al llarg de la costa.

L'any 1928 hom treballava dotze hores diàries com a mínim en les plantacions de la Companyia Agrícola d'Angola, i a totes les plantacions privades. En algunes encara treballaven més hores.

Sota el terrible sol dels Tropics, el negre treballa sense descans, sense un sol minut de descans. Un capataç (cap d'equip de negres) hercúlic, armat d'un «chicotte» està encarregat de la vigilància. Els cops ploven amb duresa per la cosa més fútil.

Els «engarniadores» (agents recol-

lectors) cobraven, en aquesta època, de 100 a 150 francs per treballador. Hi havia escassetat de mà d'obra i per tal de tenir treballadors no hi havia més que un medi: pagar. Hom va a comprar els homes a les poblacions. Jo he vist arribar mil negres a Boa Estrada, que feien pena de mirar. Havien arribat a marxar forçades, després de cobrir 800 quilòmetres en pocs dies. Bruts, plens de verpes produïdes moltes d'elles pels cops de fuet i pels castigs criminals de què els feien objecte. En passar per l'examen mèdic, gran nombre foren declarats ineptes per al treball. Molts d'ells moriren abandonats, d'altres empruguaren el viatge de retorn a les seves tribus, a peu i sense aliment de cap mena.

Els negres són contractats per sis mesos i tot just n'arriba un el primer que ha de fer és construir-se la seva casa. Mom i dona els eines. Això dura solament uns dies; després comença ja el treball forçat a les plantacions.

Els hospitals (quins hospitals!) estan continuament plens de ferits. La Societat explotadora abans esmentada té més de 15.000 negres repartits en 15 plantacions. Un sol metge ha d'atendre a tots. La visita a cada campament té lloc un dia a la setmana.

Els administradors de les plantacions fan correntment d'auxiliars del metge. Qui conguir la humanitat dels plantadors portuguesos s'imaginarà ja quins poden ésser els tractes que donen als malalts.

Algunes indigènes, les camés menjades per una plaga enorme, no podien gairebé aguantar-se drets eren obligats a treballar. Altres, procedents de Quana, somnolents a causa de la febre, acabaven tuberculosos i morien d'una mort horrible.

Aquesta és la lamentable situació dels indigènes d'aquesta terra de sofriment.

Mal ningú no podrà veure en la mesura suficient aquest crim tan horrible. Els «insinuacions» que fa anys arribaren fins a la Societat de Nacions, no han tingut més que repercussions notícies i un resultat «platònic».

Lucien NAVARRE (De «Regards»)

Indígenes víctimes de la malaltia de la son, en el primer grau (K)

UNA CONVERSA AMB JOAN MERLI

A la recerca d'un local on fer exposicions

—Tentiu raó, tota la raó — comença dient-nos Joan Merli, de la Junta Municipal d'Exposicions d'Art de Barcelona — Un vestíbul d'una estació ferroviària no és pas el lloc més adient per a celebrar-hi l'Exposició de Primavera.

Calla i treu unes dades i uns papers de la cartera. Sobre la taula hi ha curiosament retallada la nota que ahir publicàvem sobre l'Exposició de Primavera, que ha tingut la virtut de desvetllar un viu ressò en els medis artístics de la nostra ciutat.

—Així, Merli, com és que heu de celebrar aquesta important manifestació artística en un lloc tan poc adient?

—Hem esgotat tots els recursos. Hem fet trenta mil anades a diversos centres i organismes. Hem consultat l'un i l'altre. I ja ho veieu, s'ha hagut de recórrer a aquest passadís humil per a exposar-hi la tasca dels nostres pintors, dels nostres escultors, dels nostres artistes en general.

Si sabéssiu el pelegrinatge, l'esforç, us quedariu parat. Quan s'inicià el moviment de juliol ja vaig vigilar un bon edifici amb la intenció de convertir-lo en un Palau Municipal d'Exposicions permanents d'art.

La meua il·lusió era el palau de l'ex-marquès de Robert. El dia 23 de juliol hi entrava. La planta baixa hom la podria arrendar per a exposicions. Al cap d'uns quants mesos la Conselleria de Cultura es traslladà a aquell palau i l'esperança de convertir-lo en un bell recer per a exposicions s'esfumà.

Més endavant —continua dient-nos Joan Merli— i apropant-se la data d'organitzar l'Exposició de Primavera, vaig tornar al Palau de la Metallúrgia, on s'havia celebrat la darrera exposició. Aquell local tampoc no podia utilitzar-se. Els necessitats de l'hora present així ho exigien. Un altre local que s'esfumava... I el temps anava corrent i cada vegada s'aproximava més la data de l'Exposició de Primavera.

—I el solar de la Plaça de Catalunya?

—Sí, feia molt de temps que hi havia un projecte de l'arquitecte Duran Reinalda d'altjar en els terrenys on havia estat el Teatre El-

dorado un magnífic edifici municipal d'exposicions permanents d'art. Només un projecte, però. S'engançà un cartell a les parets del solar i el vent el feu caure. Sembla que el projecte també.

Havent-nos fracassat totes aquestes coses, malgrat l'ajut de l'alcalde i del conseller municipal de Cultura, va començar el nostre pelegrinatge en busca de local per a celebrar-hi aquesta manifestació artística que seria inaugurada oficialment.

El Banc de Catalunya. Res, més endavant ens el podrien deixar; ara era del tot impossible; estava ocupat, etc., etc. Edifici de Petulles de Control del carrer de Cortis, tampoc; dificultats, obstacles.

Al carrer Diputació, 257, existia un magatzem magnífic. Si volíem aquest local havíem de quedar-nos amb la plantilla d'obres que hi havia dintre. Això era impossible. Miràrem un altre local al Passeig de Pi i Margall, 30; tampoc no ens el cediren. Només el Comitè Obrer dels Ferrocarrils de Catalunya ens donà tota mena de facilitats, i amb el vestíbul ens hem quedat. Aquesta és la història del perquè tota una Exposició de Primavera ocupi un local tan poc escalent a aquesta finalitat.

—Lamentable!

—Sí, tan lamentable com vulgueu. Per la nostra part hem fet tot el possible per exposar aquestes obres en un local molt més digne.

—I La Virreina o el Palau de Comilleres?

—Seria gairebé un delictes. Les parets són pintades al fresc per grans artistes d'antany. Ara, per una cosa de quinze dies no podem exposar-nos a tapar-les i fer malbé aquests murs que nosaltres som els primers que havíem de respectar.

L'única solució plausible i factible és anar a la ràpida realització d'aquest projecte de l'arquitecte Duran i Reinalda, que convertiria un solar abandonat de la Plaça de Catalunya en un palau magnífic on part tindria el digne recer que li correspon.

Una poderosa organització disposada a acabar amb Oliveira

Existeix a Lisboa i sembla que és auxiliada per persones que es mouen entorn del dictador lusità

Lisboa, 14. — Amb el transcurs del temps augmenta la impressió que ha causat a tot el país el recent atemptat frustrat contra Oliveira Salazar. La creença general és que existeix de fet una poderosa i intel·ligent organització que vol acabar amb la vida del dictador. En efecte: es considera molt difícil superar la sagacitat dels organitzadors de l'atemptat, els quals, després de fer un delinqüent estudi de la situació del domicili del doctor Torcuato, amic de Salazar, al qual aquest visita cada diumenge per tal d'oir missa a capella, no ometent ni tan sols l'estudi de la xarxa de clavegueres, elegiren el col·lector situat al subsòl de la vorera de la casa de referència per a col·locar-hi la bomba, que accionada per algun guàrdia situat a l'edifici, havia d'escalar per mitjà d'un fil elèctric en el precís moment en què el cap del Govern, en descendir del seu automòbil, trepitges la vorera en qüestió. Tot es desenvolupà conforme als plans dels organitzadors de l'atemptat, els quals no podien preveure que el dictador portuguès quedés llavors enmig de l'enorme pilot de runes que ocasionà la gran explosió.

Al voltant d'aquest atemptat pren cos el rumor que en l'organització que preparà l'atemptat han d'estar complicades personalitats dirigents de la política i el propi Salazar, ja que d'altra manera no podrien concebir la facilitat amb què fou preparat i portat a cap. Sobre aquest rumor es guarda als cercles oficials la més gran reserva.

Quant a la Policia, ha pres grans mesures de vigilància encaminades a evitar un nou atemptat per mitjà d'una explosió subterrània.

UN SERVIDOR DE LA REPUBLICA

Bruno Alonso va presentar la dimissió i no li fou acceptada

Cartagena, 13. — El Comissari de la Flota, Bruno Alonso, publica un article al setmanari «Armada», en el qual fa remarcar que degut a determinada crítica política va presentar la seva dimissió del càrrec que ocupa i que no li fou acceptada pel ministre de Defensa Nacional.

Acaba dient:

«Obedient, doncs, al Govern i al ministre de Defensa, segueixo complint en aquest càrrec, i demano a tots, sense distinció, allò que tantes vegades vaig exposar: que així com jo no distingeixo i veig en tothom els combatents, lluitadors de la República, que veig també en mi, no l'home d'un partit, sinó el company de tots, que sols exigeix disciplina, voluntat i abnegació en el treball i en les armes al servei de la causa que ens és comuna a tots, vencent o morint en la guerra.»

Per ordre del President de Catalunya

Es disposada la cessació de tots els funcionaris del departament de Presidència compresos en les lleves demanades i que no s'hagin incorporat a files

El President de la Generalitat ha signat una Ordre en la qual es disposa el cessament de tots aquells funcionaris del Departament de Presidència compresos en les lleves del 32 al 38 i que no s'hagin incorporat encara a files.

També ha signat una altra Ordre, per la qual queden anul·lades totes les llicències i permisos als funcionaris de Presidència, els quals venen obligats a incorporar-se immediatament a llocs respectius llocs de contrari, quedaran cessants.

El President té el propòsit de presentar al proper Consell un Decret fent extensives aquestes mesures a tots els Departaments i organismes de la Generalitat.

Els rumors d'una Conferència Econòmica Mundial

«No puc fer sortir un conill del meu barret», diu Roosevelt

Washington, 14. — Els periodistes interrogaren el President Roosevelt sobre els rumors que han circulat insistentment segons els quals prendria la presidència d'una Conferència Econòmica mundial.

En la seva resposta, el President digué: Hi ha divergències profundes que oposen els homes d'Estat europeus. No sóc cap màgic. No tinc poder per a fer sortir un conill del meu barret.

Les seves darreres paraules foren: No veig sobre quines bases podrien tenir esperances que la Conferència tingués èxit.

«La Dona a la Roraguarda recorda a totes les dones que vulguin inscriure's al curs de puntes i brodats que ha organitzat, que el termini d'inscripció és el dia 15 del corrent mes i que les classes començaran el dilluns.

EL POBLE ITALIA, CARN DE CANO AL SERVEI DE FRANCO

Roma. — La premsa publica una primera llista dels noms dels soldats italians caiguts al front de Bilbao; conté 75 noms. Es continua, a més, la publicació regular de les fotografies de legionaris caiguts a Guadajara, entre els quals es destaquen aquesta última dies nombrosos oficials i sots-oficials d'avanció.